Goede vrijdag

Gebed door primus

Lezing Johannes 18: 1-11 (in beurtspraak)

Luisteren naar Lied 587: 1, 4

Lezing Johannes 19: 1-6a, 16-18 (in beurtspraak)

Luisteren Lied 576b: 1, 3, 6

Lezing Johannes 19: 25-30 (in beurtspraak)

Doven Paaskaars

Gedicht 'Petrus' verloochening' Inge Lievaart

Inleiding op 'Tranen van Petrus'

'Tranen van Petrus' 8-14:

<u>De verwijtende blik die Petrus voelt:</u>
VIII Christus lijkt Petrus trouweloosheid te verwijten.
"Niemand bleek trouw of vriendelijk, van degenen die zich mijn vrienden mochten noemen, maar jij, van wie ik het meeste ben gaan houden, jij bent trouwelozer en ondankbaarder dan alle anderen. Ieder van hen kwetste mij alleen door te vluchten, maar jìj verloochende mij, en nu, samen met de andere schuldigen, ben je je aan mijn lijden aan het vergapen. Jij koos de gemakkelijkste weg."
IX De schok die Christus' blik teweeg brengt.
Wie woord voor woord zou kunnen navertellen welke boodschap vol verachting en liefde Petrus leek te kunnen lezen, in de goddelijke uitdrukking van die kalme blik, zou de goede verstaander dodelijk schokken. Want als het oog van een gewone sterveling al vaak een kracht uitstraalt, die iets in ons raakt, welk effect heeft dan, denk je, een goddelijke blik op de menselijke gevoelens?

<u>Hoe Petrus' gevoelens omslaan door het besef van die vreselijke daad:</u>
X Petrus' angst verandert in verdriet.
Zoals een sneeuwvlok die bevroren in de winter in een besloten vallei verborgen ligt, en daarna in de lente, door de zon verwarmd, uiteen valt en verandert in water, zo verging het de angst, die bevroren lag in het hart van Petrus, zolang hij de waarheid verzweeg. Toen Christus zijn blik op Petrus richtte, viel Petrus' vrees uiteen en loste hij op in tranen.
XI De tranen van Petrus.
En zijn tranen waren niet zoals een beekje of riviertje dat in het warme seizoen wel eens droog valt, want, - hoewel de Koning des Hemels hem onmiddellijk weer in genade aannam -, er was in het hele verdere leven van Petrus geen nacht dat hij niet wakker werd als hij de haan hoorde roepen hoe slecht hij was, en hij nieuwe tranen stortte om zijn oude schuld.
XII Petrus' angst verandert in schaamte.
Petrus' gezicht droeg zojuist nog de kleur van de dood, omdat het bloed zich had teruggetrokken in het hart, en de rest van het lichaam koud en verdoofd had achtergelaten. Maar nu, door de stralen van de heilige ogen verwarmd, ontvlamde het, en door dezelfde poort als waardoor de vrees binnengekomen was, vluchtte zij, en nam de schaamte haar plaats in.

<u>Wat kan Petrus nu anders doen dan wanhopig ronddolen:</u>
XIII Petrus verlaat Christus.
Toen de ongelukkige Petrus merkte, hoe zijn gevoelens omgeslagen waren, had hij het hart niet om te blijven bij de gekwetste Heer die hem zo liefhad. Zonder af te wachten of het een zwaar of mild vonnis zou zijn dat het

strenge tribunaal zou vellen, liep hij, van de afschuwelijke plek waar hij zich bevond, bitter wenend, weg, naar buiten.
XIV Petrus doolt wanhopig rond.
Nu is hij op zoek naar iemand die hem zijn gerechte straf kan opleggen voor zijn ernstige misstap, omdat de angst voor grotere zonde hem verhindert de hand aan zichzelf te slaan. Dolend door de schaduwen van de duistere nacht, gaat hij wenend waarheen zijn verdriet hem drijft. En zijn leven, dat hij eerst zo bang was te verliezen, haat hij nu boven alles. Het leven is hem een kwelling, en omdat het hem deed zondigen, wil hij het liever kwijt.

(Nederlandse vertaling: © Cappella Gabrieli, vertaling Hanneke Pot en Herman Janssen)

Reflectie op ‘Tranen van Petrus’

Declamatie Lied 582

Luisteren naar Lied 585